

ligere Oplysninger angaaende disse Andragender, og for at faa Lejlighed til at faa Formen overholdt, ville de prøve paa at indbringe Andragenderne igen til 2den Afdeling. Der er forhandlet derom med Tingets højtærede Formand og Finansudvalget, og der er ikke fra nogen af disse Sider noget til Hinder for, at de kunne anbefale, at de paagældende Andragender, nemlig Nr. 42 og 43, udgaa af Betænkningen.

Jeg skal nu gaa over til at motivere det eneste Andragende, som foreslaas henvist til Indenrigsministeren. Det er Andragende i Betænkningen Nr. 5. Det er fra Forstanderinden for et Hjem nede ved Fakse Ladeplads. Det kaldes Concordiahjemmet og er oprettet af en Dame, som hedder Wivi Nordberg. Hun ønsker Tilskud til dette Redningshjem, som hun har oprettet dernede for Kvinder, der ere hengivne til Alkoholisme. Vi vide jo nok, at der her i Landet er oprettet en hel Del slige Redningshjem for Mænd. Vi have saaledes et i Holstebro, et i Odense og et i Gentofte og flere, og baade Finansudvalget, Tinget og den ærede Minister have altid stillet sig villigt over for disse Hjem, fordi vi have ment, at det vilde være heldigt, om det var muligt at rejse nogle af disse Stakler op igen til at blive ordentlige Mennesker. Men nu viser det sig efter de sørgelige Erfaringer, der allerede ere gjorte ved dette Hjem nede i Fakse, at der ikke blot er mange fordrukne Mænd desværre, men ogsaa fordrukne Kvinder, og det er vel med Kvinderne her, som det oftest gaar, at naar de ere hengivne til en Lidenskab, saa ere de de allerivrigste, fordi de forstaa med Hjertet mere end med Forstanden og derfor følge deres Følelse. Det er altsaa prøvet dernede at rejse et saadant Hjem, hvor Kvinder, der ere hengivne til Drik, kunne blive hjulpe. Det oplyses i de Bilag, som følge med Sagen, at der har været en hel Mængde Andragere, mange flere end man har kunnet modtage. Der har været indlagt 14, hvoraf 2 have været mellem 20 og 30 Aar, 9 mellem 30 og 40 og 3 mellem 40 og 50 Aar. Nu oplyser Andragerinden, at hun har været ved at bygge og er bleven støttet særlig af en Grev Holck-Winterfeldt med Byggegrund til Opførelse af en tidssvarende Bygning, men at hun savner Midler til dette Foretagende, idet hun kun med megen Vanskelighed har kunnet føre Virksomheden igennem i det første Aar. Der har været ikke mindre end 60 Fore-

spørgsler om at komme paa Hjemmet, men hun har kun kunnet tage mod 14. Sagen er anbefalet af mange gode Mænd, bl. a. vor højtærede Formand i dette Ting, Kommunelærer Michael Larsen, Stiftsfysikus Hejberg i Viborg, Overlæge Friedenreich paa Kommunehospitalet, Fængselslæge Geill og Overlæge Hallager ved Sindssygeanstalten i Viborg. Der følger et Reglement med angaaende Husordenen, og der oplyses bl. a., at første Klasses Patienter, naar de have Eneværelse, maa betale 100 Kr. om Maaneden, altsaa 1,200 om Aaret, og dersom de ikke have Eneværelse, skulle de give 800 Kr. Det kan nok forstaaes, at dette kunne fattige Folk ikke give, og altsaa vilde det være heldigt, hvis det viser sig, at Hjemmet er godt og solidt og opfylder sin Hensigt, om det kunde faa Statsbidrag, saaledes at fattige Folk, som trænge dertil, ogsaa kunde blive indlagte der. Men da Finansudvalget i den korte Tid, det har arbejdet, ikke har kunnet blive fuldt klar over, at Hjemmet er, som det skal være, har det ikke kunnet gaa videre end til at anbefale Tinget at henvise Andragendet til Indenrigsministerens Undersøgelse. Vi opfordre altsaa Indenrigsministeren til at undersøge Forholdene dernede, saa kan det jo være, at han kommer til os og forlanger en Understøttelse til dette Hjem, for at ogsaa fattige Folk kunne komme der, hvis det er nødvendigt.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Fra Concordiahjemmet ved Fakse har der to Gange foreligget Andragende til Indenrigsministeriet om Opnaelsen af Statstilskud, uden at jeg dog hidtil har kunnet finde, at Tiden dertil var kommen, eller at Forholdene nu være saadanne, at der var Anledning for mig til at henvende mig til Rigsdagen om en saadan Bevilling. Det første Andragende forelaa den 14. Januar i Fjor. Det oplystes deri, at Hjemmet var begyndt i September 1901 og havde paa det Tidspunkt, Andragendet blev indgivet, modtaget 6 Patienter, hvoraf 3 for almindelig Betaling, 100 Kr. om Maaneden, og 3 for nedsat Betaling. Det blev udtalt i Andragendet, at den private Godgørelse over for dette Foretagende har været forsvindende, og at Afslag fra forskellige velgørende Institutioner ere indløbne, forhaabentlig dog kun for en Tid. Paa den Tid havde Hjemmet været i Virksomhed i godt 3 Maaneder og været besøgt af 6 Patienter, og der var derfor ikke nogen rimelig Udsigt til at erholde